

Sygn. akt III KO 87/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie zażalenia Dyrektora Sądu Okręgowego w Lublinie na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Lublin – Północ w Lublinie z dnia 31 marca 2015r., sygn. akt 1 Ds. [...], o umorzeniu śledztwa, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 sierpnia 2015r., inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, wyrażonej w postanowieniu Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt IV Kp 1105/15, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Radomiu.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Lublinie wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy w przedmiocie rozpoznania zażalenia Dyrektora Sądu Okręgowego w Lublinie na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Lublin – Północ w Lublinie z dnia 31 marca 2015r. o umorzeniu śledztwa do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W pisemnych motywach wskazano, że pokrzywdzonym w przedmiotowej sprawie jest Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Lublinie reprezentowany przez Dyrektora, a zatem jest to okoliczność, która w odbiorze społecznym może stwarzać przekonanie o niemożności obiektywnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stanowisko Sądu występującego zasługiwało na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jest już ugruntowany pogląd, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. możliwe jest tylko wyjątkowo, gdy szczególnie ważne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości taką decyzję uzasadniają. Takich względów należy upatrywać między innymi w istnieniu w realiach konkretnej sprawy okoliczności mogących stwarzać przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Wskazany przez Sąd Okręgowy w Lublinie fakt, że przedmiotem osądu pozostaje sprawa - zażalenie Dyrektora Sądu Okręgowego w Lublinie na postanowienie o umorzeniu śledztwa, w której pokrzywdzonym reprezentującym Skarb Państwa jest Sąd właściwy, do takich okoliczności niewątpliwie należy.

Zatem w takiej sytuacji, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, uzasadnione jest przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w tym wypadku Sądowi Okręgowemu w Radomiu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.